U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupena JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2016, č. j. KUKHK 13907/DS/2016-2-Ma, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Mgr. J. K.**, **II) J. Š.**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 2. 2017, č. j. 30 A 66/2016 – 72,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové blanketní kasační stížností ze dne 13. 4. 2017. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 5. 2017, č. j. 1 As 147/2017 – 17, stěžovatelku v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) druhým výrokem vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost ze dne 13. 4. 2017 o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, a uvedla, co navrhuje (petit). Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 12. 5. 2017. Lhůta pro doplnění marně uplynula dne 12. 6. 2017. Stěžovatelka do dnešního dne kasační stížnost nedoplnila.

[2] Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že stěžovatelka kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce nedoplnila a neodstranila tak její vady, pro které není možné v řízení

pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. prvním výrokem rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[4] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože stěžovatelka dne 17. 5. 2017 zaplatila soudní poplatek, a protože soud návrh stěžovatelky odmítl, byly splněny zákonné podmínky pro vrácení poplatku. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení.

[5] Osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností uložených soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud jim však žádnou povinnost neuložil, a proto jim takové náklady nevznikly (výrok IV.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu